

**„Nikt z nas nie żyje dla siebie
i nie umiera dla siebie”**

z listu świętego Pawła do Rzymian

Weronika Borecka (z domu Plaskacz)

Pani Weronika urodziła się 8 lipca 1928r. w Miedźnie; córka Marianny i Franciszka. Z wykształcenia magister biologii, ale uczyła też chemii, muzyki i plastyki. Pracowała najpierw w Popowie, potem w Wąsoszu, a na końcu w Zębowicach. W tejsze szkole pełniła funkcję dyrektora szkoły.

Otrzymała Złoty Krzyż zasługi za pracę pedagogiczną, Nagrodę II Stopnia Ministra Oświaty i Wychowania za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i wychowawczej. Została odznaczona odznaką honorową Zasłużonemu Opolszczyźnie. Z rąk Ministra Kultury i Sztuki otrzymała odznakę Zasłużony Działacz Kultury.

Fascynował ją folklor, założyła więc ludowy zespół wokalny „Zębowiczanie”. Mimo trudności z doбором repertuaru i pozyskaniem strojów zespół zaczął koncertować i osiągać sukcesy, m.in. podczas Święta Opolskiej Pieśni Ludowej, w trakcie Tygodnia Kultury Beskidzkiej, na festynach w Gogolinie, Bierkowicach, Opolu, Oleśnie, wojewódzkich dożynkach w Opolu, Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym.

Po występie w 1990 roku na Międzynarodowej Wystawie Zwierząt Hodowlanych otrzymała od Ministra Rolnictwa podziękowanie za udany występ. Nieprzypadkowo zatem jeden z artykułów w gazecie na jej temat nosił tytuł: „Drożdże Zębowic”.

Po przeprowadzce do Olesna jej fascynacja sztuką ludową znalazła nowy wyraz – zaczęła malować ręcznie obrazy i porcelanę. Tworzyła z pasją, zaangażowaniem i cierpliwością.

Za propagowanie sztuki ludowej, folkloru i pracę z młodzieżą została laureatką nagrody Wojewody Opolskiego.